

אליהו ובית קול

1. ספר נצח ישראל - פרק כה

כי פעמים הרבה היה אליו מגיד דברים לאחד, ולא ידע האדם מאי באו לו הדברים, והיה נדמה לו כאילו הדברים היה לו מעצמו, ואני אלא דברי אליו שהגיד לו הדברים. וכן מוכחת במסכת ערובין (מן). גבי הני שמעתוא שנאמרו בבי מדרשא, וקאמר Mai לאו דאמרינחו אליו. והרי לא ידעו אותם אשר הם בבית המדרש מי אמרם, כי באו בעדעתם הדברים החס, ולא ידעו מי אמרם. ותחכם גדול כמו רבבי יהושע בן לוי, יודע היה שהשגה הזאת מן אליו זכור לטוב, והיה אליו זכור לטוב מגיד לו טורי חכמה:

2. ספר דרכ' חיים פרק ו, ג.

בנה קול ויצא מהר חורב. יש לשאול למה הבת קול יוצאת מהר חורב והלא אין אדם שומע בת קול הזה... מוכחה כי מפני שככל בת קול במדת הדין... ואעיג' שאין בת קול הזה נשמע, מ"מ הוא מורשת ועשה רשותם בעולם לאותם שאיןם עוסקים בתורה, ואעיג' דאייהו לא שמע אותה בת קול מזוליה שמע ובודאי מזוליה הוא מכריע אותו אל התורה, ולפיכך אמר בת קול יוצאת מהר חורב שכן שאר נתינה התורה על הר סיני בודאי התורה היא סם חיים למיניהם וסמא דמותא למשמאלים בה.

3. ספר מאור עיניים - פרשת ויצא

גס בשעת לימוד כשמתקשה על איזה דבר קודם שיבוא לו הדעת נכנס בו כמו בשורה שמרגש במוחו שנכנס בו נקודה אחד וזהו נקרא בחינת אליהו ואחר כך ומלאה הארץ דעתה שנתרחבת דעתו ונמלא חיוט.

3א. ספר מאור עיניים - פרשת ויצא

ולכן כשמזרמן להגידי איזה בשורה טובה מתחזק כל אחד ואחד לרווח ולהגיד כי נשפטו מרגשת בחינת אליהו ורוצה להכינויו בתוכו אף שאין בני אדם מרגשיין זהה מכל מקום מזוליה חזוי ואם היה לו דעת היה יכול להתחילה לעבד את ה' בחינת אליהו שנטלבשה בו אז וילך בה ממדרישה למדרישה נדולה וגם האיש שנתרבש בשורה נכנס בו הניצוץ אליו בקרבו ונתרחבה דעתו גם כן יוכל לדבק במקל אל הבורא יתברך תלק הנקרא וגליו גם כן ונקרוא אז בא יום ה' הגוזל שהחניכים בסבבה זו את ה' בתוכו:

3ב. ספר קול שמחה - פרשת וירא
וניל' דהמדרשן בא לנו לחדר. דהנה בכל מקום שהאחד מבשר בשורה טובה, אזי בודאי יש באדם הזה בחינת אליהו בעת הזאת, כדיודע למבינים. ונמצא כאן היה בשורה טובה לשניות.

4. ספר צדקת הצדיק אות ריחן

... והוא יבוא לפניו ביאת המשיח פי' שיתגלה فهو בלבבות כל בניי להיות נקיים מנגיעה לגוף למגמי ולהשתמש במדת הצעש והנקימה נגד העכו"ם בזרוע עוז שיהי נולד בלבם התעוררות זה נקרא ביאת אליהו.

5. ישועות משיחו ח'ב פ"ג
והיו קוראים "אליהו" למדרגת ההתבזבזות העליונה, להיות המדע מגע אליהם בהדבק רוחם ושכלם בדברים אלהים, אונשיים מצד אחד ובגדלים מצד אחר היו מכנים אותו מצד זה
בשם אליהו כאילו אליהו עומד לפניהם ומשיב דבריהם נוכחים לשאלותיהם.

7. שיחות הרבה צבי יהויה על התורה / ישלא / סדרה ב - תשל"ז

כל כוחות הטבע הם מלאכים. בוגרמא פסחים(קית א) מזכיר שקי' וחורף הם מלאכים. גם הכוחות החומריים והגשמיים האלה, הם מלאכים. מכאן שהכל מלאכים. כל כוחות הנבראים, כל כוחות התגלות הבורא בנבראים הם מלאכים. יש להתרgal להבין זאת בשכל ובאמונה, ולא בטפשות... יש מילוני מלאכים: כוחות ארציים וכוחות שמיימים, כוחות פיסיקליים וכוחות פסיכולוגיים של האדם, וכחנה וכחנה.

8. תלמוד יורשומי מסכת ראש השנה ד' ו'א

רשב"ל אמר אף שמות המלאכים עלינו בידן מבלל. בראשונה ויעף אליו אחד מן השרפים שרפים עומדים ממעל לו מילך והילך והאיש גבריאל כי אם מיכאל שרכם.

8א. דרישות הראייה לימי נוראים עמדו יט

וכמי' שמות המלאכים, שכ"ז שהיתה האחדות... לא היה צריך שמות פרטיים לכל מלאך לפי עניינו, רק מצד כללות עניינים שהם שלוחי השיעית.

8ב. ספר מורה נבוכים - חלק ב פרק ו

שאיפלו חלקי המציגות, עד בריאת האבירים מבuali החיים כפי מה שהם - כל זה באמצעות מלאכים - כי הכוחות כולם מלאכים.

כבר בארו היכמים ז"ל, למי שהוא 'חכם', כי כל כתן הכוחות הגוףוניות - 'מלאץ', כל שכן הכוחות המפוזרות בעולם, ושכל כח יש לו פועלה אחת מיוחדת ולא יהיה לו שתי פועלות. ביבاشית רבה: "תני: אין מלאץ אחד עושה שתי שליחויות, ואין שני מלאכים עושים שליחות אחת" - וזהו עניין כל הכוחות. ומה שיחסוק אצל היה הכוחות האישיות הטבעיות והנפשיות נקראות 'מלאכים' - אמרם במקומות רבים...

9. ריבינו בחוי על בראשית פרק לב פסוק בט

(כט) למה זה תשאל לשמי - אין לנו שם קבוע כי שמותינו משתנים לפי השילוחות:

10. ספר מורה נבוכים - חלק ב פרק מא

ודע כי כל מי שבא בו כתוב שדייר עמו 'מלאץ' או באחו דבר מהאלות - שזה לא יהיה בשום פנים אלא בחלום או במראה הנבואה:

11. רמב"ן על בראשית פרק יח פסוק א

ובאמת כי כל מקום שהוזכר בכתב ראיית מלאץ הוא במראה או בחלום, כי ההרגשים לא ישיגו המלאכים...